

[A. M. Hansen.]

Plads at spørge: Har vi? Hvorpaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde: Ja, i denne Situation. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller burde have sagt, at ved første Behandling havde vi Det frie Folkeparti; thi da Lovforslaget kom til anden Behandling, sagde Det frie Folkepartis Ordfører, at en Sikkerhed for Mindretallene

„gives ikke gennem det foreslaaede Udvalg, og derfor er der for mig noget vist tiltalende i de Konservatives Slutningsbemærkninger i Betænkningen om fornyede Overvejelser i et sagkyndigt-politisk Udvalg eller en Kommission.... Under disse Forhold vil vi fra vor Side foreløbig stille os afventende.“

Jeg kunde saa sige til det ærede Medlem: Nu er det det ærede Medlem, der har Det frie Folkeparti.... (*Christmas Møller*: I kan jo ogsaa klare jer uden). Ja, det er muligt, jeg tvivler heller ikke om, at der ude i Befolkningen er et stort Flertal for en Forfatningsændring; men da vi forud for Landstingsvalget udtrykkelig har sagt, at vi vil give hele Oppositionen Lejlighed til at gaa med i en Forhandling, saa skal Forhandlingen i hvert Fald prøves her i Tinget først, inden vi gaar ud til Vælgerbefolkningen.

Det er rigtigt nok, at tager vi alle de Partier med, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nævnte, saa bliver det et stort Stemmetal i Forhold til de andre, men det er dog vist nok sikrest for Regeringen kun at regne med de to Regeringspartier. Der er noget usikkert ved de andre Partier, der blev nævnt. Jeg har nævnt det for Det frie Folkepartis Vedkommende, og jeg kunde ogsaa pege paa, at den Hjælp, som Retsforbundet ydede os ved Landstingsvalget til at naa Flertallet i Landstinget, er der ingen Grund til fra Regeringspartiernes Side at sige dem Tak for. Og Kommunisterne! Ja, dem regner jeg nu ikke med i forfatningsmæssig Henseende efter deres Stilling til en lovlig Forfatning..... (*Gregersen*: De støttede jer da ved Landstingsvalget. De ydede jer al den Støtte, de kunde). Det ærede Medlem Hr. Gregersen siger, at Retsforbundet støttede os.....; (*Gregersen*: Nej, Kommunisterne!). Det ved det ærede Medlem ikke, det forbliver for det ærede Medlem som meget andet en Gaade.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om de Spørgsmaal, Kommissionens Opmærksomhed efter Lovforslaget særlig skal være henvendt paa. De staar anført i

Lovforslagets første Paragraf: Overgang til Etkammerssystem, Anvendelse af Folkeafstemning og Nedsættelse af Valgretsalderen. Ingen i denne Sal er i Tvivl om, at mit Partis Maal med Hensyn til en Forfatningsændring er Landstingets Afskaffelse. Det staar i vort Program og er Gang paa Gang af vore Ordførere udtalt, naar vi har behandlet Forfatningsspørgsmaalet, og vi er fremdeles af den Opfattelse, at Vejen frem til det fulde Folkestyre bedst og sikrest gaar gennem Landstingets Afskaffelse. Vi anser Etkammerssystemet for bedst stemmende med det danske Folks hele Opbygning og Karakter; vi tror paa den Værdi der ligger i, at Folkets Flertal faar den afgørende Magt og dermed ogsaa det fulde Ansvar. Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa Det konservative Partis Vegne udtalte sig paa samme Linie. Jeg siger: Vi for vort Vedkommende tør trygt lægge Landets Skæbne i den almindelige Befolknings Haand. De, danske Folk har paa mangfoldige Omraader bevist, at det var modent til selv at styre sine Sager.

Naar man, særlig fra Venstres Side, gaar imod vort Forfatningsforslag — og gaar imod ethvert Forfatningsforslag, der har været fremme —, saa gør man det ud fra den Paastand, at Mindretallene mister deres Indflydelse. Denne Ængstelse er, som bekendt, desværre først opstaaet, da Flertallet er gaaet over til de demokratiske Partier. Saa længe det var de demokratiske Partier, der var i Mindretal, hørte vi aldrig den Tale fra de konservative Partier. Denne Tale om Ængstelse for Mindretallenes Ret har til de forskellige Tider, om end paa forskellig Maade, lydt fra Konservatismen. For snart 100 Aar siden, da Grundloven af 1849 blev til, fik den samme Ængstelse Udtryk. Dengang lød det fra Frihedsmodstandernes Side: Vi kan ikke give de uvidende og de besiddelsesløse Valgret lige med os andre! Dengang var det Mænd som Monrad, Grundtvig, I. A. Hansen, Balthasar Christensen og mange flere, der skarpt bekæmpede disse Synspunkter i Tale og Skrift. Det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde: Ja, men der var ogsaa nogle, der bekæmpede de modsatte Synspunkter. Ja, det er meget rigtigt, ærede Medlem, men hvem kender deres Navne i Dag, hvor er Billederne af disse Mænd og deres Navne? Ja, ganske enkelte kender man, men disse Mænds Navne er ikke kendt af den brede Befolkning i samme Grad som de Mænds, der kæmpede for Friheden. Ogsaa dette turde være et Budskab til Partiet Venstre.